Regulamentul 1079/24-iun-2021 de stabilire a unor norme detaliate pentru punerea în aplicare a anumitor prevederi ale Regulamentului (UE) 2019/880 al Parlamentului European şi al Consiliului privind introducerea şi importul bunurilor culturale

Regulamentul 1079/24-iun-2021 din 2021.07.02

Status: Acte în vigoare

Versiune de la: 2 Iulie 2021

Intră în vigoare:
22 Iulie 2021 An

Regulamentul 1079/24-iun-2021 de stabilire a unor norme detaliate pentru punerea în aplicare a anumitor prevederi ale Regulamentului (UE) 2019/880 al Parlamentului European şi al Consiliului privind introducerea şi importul bunurilor culturale

Dată act: 24-iun-2021
Emitent: Comisia Europeana

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcţionarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) 2019/880 al Parlamentului European şi al Consiliului din 17 aprilie 2019 privind introducerea şi importul bunurilor culturale ([1]), în special articolul 3 alineatul (6), articolul 4 alineatul (12), articolul 5 alineatul (3) şi articolul 8 alineatul (2),

([1])JO L 151, 7.6.2019, p. 1.

întrucât:

(1)Pentru a pune în aplicare în mod corespunzător Regulamentul (UE) 2019/880, este necesar să se stabilească norme specifice pentru instituirea unui sistem de eliberare a licenţelor de import pentru anumite categorii de bunuri culturale enumerate în partea B din anexa la regulamentul respectiv.

(2)De asemenea, este necesar să se stabilească norme privind un sistem de declaraţii ale importatorilor

pentru categoriile enumerate în partea C din anexa la Regulamentul (UE) 2019/880.

(3)În plus, este necesar să se stabilească norme privind excepţiile de la cerinţele pentru obţinerea unei licenţe de import sau pentru prezentarea unei declaraţii a importatorului în anumite condiţii.

(4)Este oportun ca păstrarea în condiţii de siguranţă a bunurilor culturale care sunt expuse unui risc iminent de distrugere sau pierdere într-o ţară terţă să se facă în refugii din Uniune, pentru a le garanta siguranţa, menţinerea în bună stare şi returnarea în condiţii de siguranţă atunci când situaţia o va permite. Pentru a se asigura faptul că bunurile culturale care au fost încredinţate pentru păstrarea în condiţii de siguranţă nu sunt deturnate în Uniune şi introduse pe piaţă, refugiile trebuie să fie supravegheate sau exploatate de entităţi publice, iar bunurile culturale trebuie să rămână sub supravegherea lor directă în orice moment.

(5)Bunurile culturale încredinţate pentru păstrarea în condiţii de siguranţă într-un refugiu dintr-un stat membru trebuie plasate sub regimuri vamale adecvate care să le garanteze depozitarea pentru o perioadă nedeterminată, şi trebuie stabilite măsuri în cazul în care se preconizează că situaţia de risc din ţara terţă va persista dincolo de viitorul previzibil. Pentru a se permite publicului larg să beneficieze de prezenţa temporară a acestor bunuri culturale pe teritoriul Uniunii, este oportun să se autorizeze expunerea acestora în spaţii exploatate de aceeaşi entitate care exploatează refugiul în cauză, sub rezerva acordului prealabil al ţării terţe şi, în cazul în care bunurile au fost plasate sub regim de antrepozit vamal, a unei autorizaţii prealabile din partea autorităţilor vamale în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European şi al Consiliului ([2]). Mutarea bunurilor în spaţii de expoziţie trebuie permisă numai dacă se poate garanta siguranţa şi menţinerea în bună stare a acestora.

([2])Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European şi al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO L 269, 10.10.2013, p. 1).

(6)Derogarea de la obligaţia de a obţine o licenţă de import sau de a depune o declaraţie a importatorului la vamă în cazul admiterii temporare a bunurilor culturale în scopuri educaţionale, ştiinţifice, de conservare, de restaurare, de expoziţie, de digitalizare, de artă a spectacolului, de cercetare efectuată de instituţii academice sau de cooperare între muzee sau instituţii similare trebuie să fie stabilită astfel încât să se asigure faptul că bunurile culturale sunt utilizate exclusiv în aceste scopuri. Entităţile şi instituţiile din sectorul public sunt considerate demne de încredere în ceea ce priveşte utilizarea bunurilor culturale importate temporar; prin urmare, este oportun ca acestora să li se solicite numai înregistrarea în sistemul electronic. Este oportun, de asemenea, ca instituţiile sau entităţile de drept privat sau de drept public şi privat să poată beneficia de derogare, cu condiţia ca înregistrarea lor în sistemul electronic să fie confirmată ulterior de autoritatea competentă. Această derogare trebuie totodată să fie implementată într-

un mod care să asigure faptul că aceleaşi obiecte care au fost admise temporar vor fi cele reexportate la încheierea procedurii şi că autorităţile vamale pot identifica cu uşurinţă entităţile beneficiare cu ajutorul sistemului electronic centralizat.

(7)Pentru a se asigura trasabilitatea bunurilor culturale admise temporar cu derogare de la cerinţa privind licenţa de import sau declaraţia importatorului în temeiul articolului 3 alineatul (4) literele (b) şi (c) din Regulamentul (UE) 2019/880, este oportun să se stabilească norme privind descrierea bunurilor care trebuie încărcată în sistemul electronic menţionat la articolul 8 din regulamentul respectiv.

(8)Pentru aplicarea corectă a articolului 3 alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2019/880 şi pentru a se asigura punerea în aplicare uniformă şi a se evita utilizarea abuzivă a derogării de către puncte de vânzare permanente, cum ar fi casele de vânzare prin licitaţie, magazinele de antichităţi şi galeriile de artă, târgurile de artă comerciale trebuie să îndeplinească anumite condiţii în ceea ce priveşte durata, scopul şi accesibilitatea lor pentru publicul larg, precum şi publicitatea făcută acestora.

(9)Pentru a se asigura punerea în aplicare uniformă a dispoziţiilor Regulamentului (UE) 2019/880 privind licenţele de import, sunt necesare norme care să reglementeze întocmirea, depunerea şi examinarea cererilor, precum şi eliberarea şi valabilitatea licenţelor relevante, cu ajutorul sistemului electronic centralizat.

(10)Pentru a se preveni utilizarea neregulamentară a unei licenţe de import care a fost revocată de o autoritate competentă, în sistemul electronic pentru importul bunurilor culturale menţionat la articolul 8 din Regulamentul (UE) 2019/880 trebuie să se declanşeze o alertă care să atragă atenţia autorităţilor vamale şi a autorităţilor competente din celelalte state membre.

(11)Provenienţa legală a unui bun cultural care a fost importat în trecut în Uniune pe baza unei licenţe de import a fost deja examinată de o autoritate competentă a unui stat membru. Pentru a se asigura coerenţa cu această evaluare şi pentru a se facilita schimburile comerciale, este oportun ca o nouă cerere de reimportare a aceluiaşi bun cultural să facă obiectul unor cerinţe simplificate.

(12)În conformitate cu Regulamentul (UE) 2019/880, perioada de 90 de zile în care o autoritate competentă trebuie să decidă cu privire la o cerere de licenţă de import începe de la data la care autoritatea respectivă primeşte o cerere completă. Pentru a se asigura egalitatea de tratament şi prelucrarea expeditivă a cererilor de licenţă, în cazul în care se consideră că sunt necesare informaţii suplimentare faţă de cele transmise de solicitant împreună cu cererea electronică pentru a demonstra legalitatea exportului, este necesar ca perioada de 90 de zile să înceapă numai din momentul în care solicitantul a transmis informaţiile suplimentare solicitate prin încărcarea acestora în sistemul electronic. Întrucât solicitantului îi revine sarcina probei pentru a demonstra legalitatea exportului, în situaţia în care informaţiile suplimentare solicitate nu au fost transmise autorităţii competente în termenul stabilit,

cererea trebuie respinsă ca fiind incompletă.

(13)Pentru a se împiedica introducerea în Uniune a unor bunuri culturale exportate ilegal dintr-o ţară terţă, anumite documente sau informaţii care atestă legalitatea exportului efectuat de autorităţile ţării terţe şi care identifică în mod adecvat bunul cultural şi angajează răspunderea importatorului trebuie să fie întotdeauna prezentate odată cu cererea de licenţă de import sau trebuie să se afle în posesia declarantului care prezintă declaraţia importatorului, în cazul în care autorităţile vamale solicită prezentarea acestora.

(14)Pentru a se permite solicitanţilor să probeze proveniența legală în cazul în care ţara în care bunul a fost creat sau descoperit nu dispunea de un sistem de certificare a exportului la momentul exportului, operatorilor trebuie să li se permită să prezinte, în sprijinul cererii lor de licenţă de import, sau să deţină, în cazul în care aceste documente sunt solicitate de autorităţile vamale, o combinaţie de alte mijloace de probă. În acest caz, statele membre trebuie să solicite operatorului să furnizeze cât mai multe tipuri de probe posibil, inclusiv istoricul şi drepturile de proprietate asupra obiectului, prin care să se poată stabili autenticitatea şi apartenența acestuia.

(15)Pentru a se asigura uniformitatea declaraţiilor importatorilor, menţionate în Regulamentul (UE) 2019/880, sunt necesare norme care să reglementeze întocmirea declaraţiei semnate din sistemul electronic centralizat şi conţinutul descrierii standardizate a bunului cultural.

(16)Autorităţile vamale au obligaţia de a efectua controale, altele decât verificările prin sondaj, bazate în principal pe analiza riscurilor. Pentru a se asigura că obiectul prezentat în vamă este cel pentru care a fost obţinută licenţa de import sau a fost întocmită declaraţia importatorului, autorităţile vamale trebuie să efectueze controale aplicând criterii de gestionare a riscurilor în conformitate cu articolele 46-49 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013.

(17)Regulamentul (UE) 2019/880 prevede instituirea de către Comisie a unui sistem electronic centralizat de gestionare a importurilor de bunuri culturale din ţări terţe pe teritoriul vamal al Uniunii. Este oportun să fie stabilite dispoziţii detaliate cu privire la funcţionarea, utilizarea, accesul, măsurile de contingenţă şi securitatea sistemului respectiv şi a informaţiilor stocate sau schimbate prin intermediul sistemului.

(18)Pentru a se asigura un nivel adecvat de securitate a mijloacelor electronice de identificare şi a certificării electronice şi pentru a se digitaliza şi armoniza procesele, este necesar ca licenţele de import şi declaraţiile importatorilor să respecte standardele pentru semnăturile electronice, sigiliile electronice şi mărcile temporale electronice în diferitele lor niveluri de asigurare a identităţii stabilite prin Regulamentul (UE) nr. 910/2014 al Parlamentului European şi al Consiliului ([3]) şi prin Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/1506 a Comisiei ([4]).

([3])Regulamentul (UE) nr. 910/2014 al Parlamentului European şi al Consiliului din 23 iulie 2014

privind identificarea electronică şi serviciile de încredere pentru tranzacţiile electronice pe piaţa internă şi de abrogare a Directivei 1999/93/CE (JO L 257, 28.8.2014, p. 73).

([4])Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/1506 a Comisiei din 8 septembrie 2015 de stabilire a specificaţiilor referitoare la formatele semnăturilor şi sigiliilor electronice avansate care trebuie recunoscute de către organismele din sectorul public în temeiul articolului 27 alineatul (5) şi al articolului 37 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 910/2014 al Parlamentului European şi al Consiliului privind identificarea electronică şi serviciile de încredere pentru tranzacţiile electronice pe piaţa internă (JO L 235, 9.9.2015, p. 37).

(19)Accesul la conţinutul licenţelor de import, al cererilor aferente, al declaraţiilor importatorilor şi al oricăror informaţii sau documente depuse în sprijinul acestora trebuie să fie rezervat numai autorităţilor statelor membre responsabile cu punerea în aplicare a Regulamentului (UE) 2019/880, precum şi solicitanţilor şi declaranţilor înşişi. Cu toate acestea, pentru a facilita schimburile comerciale, de exemplu în cazul transferului de proprietate asupra unui bun cultural importat, titularii de licenţe de import sau iniţiatorii declaraţiilor importatorului trebuie să aibă posibilitatea de a acorda terţilor acces la propriile licenţe sau declaraţii.

(20)Statele membre pot limita numărul birourilor vamale care pot îndeplini formalităţile de import al bunurilor culturale. Pentru ca importatorii să cunoască birourile vamale corespunzătoare pentru îndeplinirea formalităţilor de import, aceste informaţii trebuie să le fie puse la dispoziţie şi să fie actualizate periodic în sistemul electronic centralizat.

(21)Regulamentul (UE) 2019/880 prevede că articolul 3 alineatele (2)-(5), (7) şi (8), articolul 4 alineatele (1)-(10), articolul 5 alineatele (1) şi (2) şi articolul 8 alineatul (1) din regulament se aplică de la data la care sistemul electronic menţionat la articolul 8 devine operaţional sau cel târziu de la 28 iunie 2025. Prin urmare, este oportun ca data de la care trebuie să se aplice prezentul regulament să fie amânată în consecinţă.

(22)Autoritatea Europeană pentru Protecţia Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 42 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European şi al Consiliului ([5]) şi a emis un aviz la 23 aprilie 2021.

([5])Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European şi al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecţia persoanelor fizice în ceea ce priveşte prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituţiile, organele, oficiile şi agenţiile Uniunii şi privind libera circulaţie a acestor date şi de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 şi a Deciziei nr. 1247/2002/CE (JO L 295, 21.11.2018, p. 39).

(23)Măsurile prevăzute de prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului privind

bunurile culturale ([6]),

([6])- Articolul 8 din Regulamentul (CE) nr. 116/2009 al Consiliului din 18 decembrie 2008 privind exportul bunurilor culturale (JO L 39, 10.2.2009, p. 1).

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

-****-

CAPITOLUL I:DISPOZIŢII GENERALE

Art. 1: Definiţii

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiţii:

1. "refugiu" înseamnă un spaţiu de depozitare securizat aflat pe teritoriul vamal al Uniunii, care este desemnat de un stat membru pentru păstrarea în condiţii de siguranţă a bunurilor culturale care îmbracă o importanţă pentru arheologie, preistorie, istorie, literatură, artă sau ştiinţă şi care sunt supuse unor ameninţări serioase şi iminente de distrugere sau de pierdere dacă ar rămâne în locul lor actual;

2. **"ţară terţă" înseamnă o ţară sau un teritoriu care se află în afara teritoriului vamal al Uniunii, astfel cum este definit la articolul 1 alineatul (11) din Regulamentul delegat (UE) 2015/2446 al Comisiei ([7]);**

([7])Regulamentul delegat (UE) 2015/2446 al Comisiei din 28 iulie 2015 de completare a Regulamentului (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European şi al Consiliului în ceea ce priveşte normele detaliate ale anumitor dispoziţii ale Codului vamal al Uniunii (JO L 343, 29.12.2015, p. 1).

3. "ţară de interes" înseamnă ţara terţă în care bunul cultural care urmează să fie importat a fost creat sau descoperit, sau ultima ţară în care bunul cultural s-a aflat pentru o perioadă mai mare de cinci ani în alte scopuri decât utilizarea temporară, tranzitul, reexportarea sau transbordarea, în conformitate cu articolul 4 alineatul (4) şi cu articolul 5 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2019/880;

4. "sistem ICG" înseamnă sistemul electronic pentru importul bunurilor culturale menţionat la articolul 8 din Regulamentul (UE) 2019/880;

5. **"TRACES" înseamnă sistemul menţionat la articolul 133 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2017/625 al Parlamentului European şi al Consiliului ([8]);**

([8])Regulamentul (UE) 2017/625 al Parlamentului European şi al Consiliului din 15 martie 2017 privind controalele oficiale şi alte activităţi oficiale efectuate pentru a asigura aplicarea legislaţiei

privind alimentele şi furajele, a normelor privind sănătatea şi bunăstarea animalelor, sănătatea plantelor şi produsele de protecţie a plantelor, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 999/2001, (CE) nr. 396/2005, (CE) nr. 1069/2009, (CE) nr. 1107/2009, (UE) nr. 1151/2012, (UE) nr. 652/2014, (UE) 2016/429 şi (UE) 2016/2031 ale Parlamentului European şi ale Consiliului, a Regulamentelor (CE) nr. 1/2005 şi (CE) nr. 1099/2009 ale Consiliului şi a Directivelor 98/58/CE, 1999/74/CE, 2007/43/CE, 2008/119/CE şi 2008/120/CE ale Consiliului şi de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 854/2004 şi (CE) nr. 882/2004 ale Parlamentului European şi ale Consiliului, precum şi a Directivelor 89/608/CEE, 89/662/CEE, 90/425/CEE, 91/496/CEE, 96/23/CE, 96/93/CE şi 97/78/CE ale Consiliului şi a Deciziei 92/438/CEE a Consiliului (Regulamentul privind controalele oficiale) (JO L 95, 7.4.2017, p. 1).

6. "semnătură electronică" înseamnă o semnătură electronică, astfel cum este definită la articolul 3 punctul 10 din Regulamentul (UE) nr. 910/2014;

7. "sigiliu electronic avansat" înseamnă un sigiliu electronic care respectă specificaţiile tehnice prevăzute în Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/1506;

8. "sigiliu electronic calificat" înseamnă un sigiliu electronic calificat, astfel cum este definit la articolul 3 punctul 27 din Regulamentul (UE) nr. 910/2014;

9. "marcă temporală electronică calificată" înseamnă o marcă temporală electronică, astfel cum este definită la articolul 3 punctul 34 din Regulamentul (UE) nr. 910/2014;

10. "număr EORI" înseamnă numărul de înregistrare şi de identificare a operatorilor economici, astfel cum este definit la articolul 1 punctul 18 din Regulamentul delegat (UE) 2015/2446.

CAPITOLUL II:DISPOZIŢII DETALIATE PRIVIND DEROGAREA DE LA CERINȚELE ÎN MATERIE DE DOCUMENTE

Art. 2: Păstrarea în condiţii de siguranţă

(1)Statele membre care importă bunuri culturale în scopul păstrării lor în condiţii de siguranţă creează refugii pentru depozitarea acestora. Aceste spaţii de depozitare trebuie să fie echipate în mod specific pentru a primi bunuri culturale şi pentru a le garanta siguranţa şi menţinerea în bună stare. Zonele libere menţionate la articolul 243 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 nu pot fi desemnate ca refugiu.

(2)În cazul în care un stat membru creează un refugiu, acesta desemnează o autoritate publică care să-l exploateze sau să supravegheze exploatarea acestuia şi încarcă datele de contact ale autorităţii respective în sistemul ICG. Comisia publică aceste informaţii pe Internet.

(3)**Statele membre pot desemna, ca autorităţi publice care să exploateze sau să supravegheze exploatarea unui refugiu, numai autorităţi de stat, regionale sau locale sau organisme de drept**

public, astfel cum sunt definite la articolul 2 alineatul (1) punctul 4 din Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European şi a Consiliului ([9]).

([9])Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European şi a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achiziţiile publice şi de abrogare a Directivei 2004/18/CE (JO L 94, 28.3.2014, p. 65).

(4)Bunurile culturale aparţinând categoriilor enumerate în părţile B şi C din anexa la Regulamentul (UE) 2019/880, care îmbracă o importanţă pentru arheologie, preistorie, istorie, literatură, artă sau ştiinţă, pot fi plasate temporar într-un refugiu aflat pe teritoriul vamal al Uniunii pentru a preveni distrugerea sau pierderea lor ca urmare a unor conflicte armate, dezastre naturale sau a altor situaţii de urgenţă care afectează ţara terţă în cauză.

(5)Importul bunurilor culturale în scopul menţionat la articolul 3 alineatul (4) litera (b) din Regulamentul (UE) 2019/880 necesită acceptarea prealabilă a unei cereri oficiale de păstrare în condiţii de siguranţă, depusă de o autoritate publică din ţara terţă care posedă sau deţine bunurile culturale la autoritatea publică din Uniune care a fost desemnată să exploateze sau să supravegheze exploatarea refugiului în care urmează să fie plasate bunurile culturale.

(6)În absenţa unui acord specific între părţi, costurile de depozitare şi menţinerea în bună stare a bunurilor culturale plasate într-un refugiu sunt suportate de statul membru care găzduieşte respectivul refugiu.

(7)**În ceea ce priveşte regimul vamal sub care pot fi plasate bunurile culturale atunci când sunt depozitate într-un refugiu, se aplică următoarele dispoziţii:**

a)entitatea care exploatează refugiul trebuie să declare bunurile culturale pentru plasarea sub regimul de antrepozit vamal privat în conformitate cu articolul 240 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, cu condiţia ca entitatea respectivă să deţină o autorizaţie pentru exploatarea unui antrepozit vamal privat în spaţiile refugiului respectiv;

b)**în mod alternativ, entitatea care exploatează refugiul poate declara bunurile culturale pentru punerea în liberă circulaţie cu scutire de taxa la import, în conformitate cu articolele 42-44 din Regulamentul (CE) nr. 1186/2009 al Consiliului ([10]);**

([10])Regulamentul (CE) nr. 1186/2009 al Consiliului din 16 noiembrie 2009 de instituire a unui regim comunitar de scutiri de taxe vamale (JO L 324, 10.12.2009, p. 23).

c)entitatea care exploatează refugiul poate plasa iniţial bunurile culturale sub regimul de admitere temporară. Atunci când se alege acest regim vamal, trebuie stabilite măsuri pentru ca bunurile să fie plasate ulterior sub unul dintre regimurile prevăzute la literele (a) sau (b), în cazul în care perioada maximă de admitere temporară alocată în temeiul articolului 251 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 expiră şi nu se acordă prelungirea acesteia, în timp ce returnarea în condiţii de siguranţă a bunurilor în

ţara terţă nu este încă posibilă.

(8)**Bunurile culturale pot fi mutate temporar din spaţiile refugiului pentru a fi expuse publicului, în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiţii:**

a)ţara terţă din care au fost importate bunurile culturale să-şi fi dat acordul;

b)autorităţile vamale să fi autorizat mutarea în conformitate cu articolul 240 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013;

c)spaţiile destinate expoziţiei să ofere condiţiile adecvate pentru a asigura protecţia, conservarea şi menţinerea în bună stare a bunurilor.

Art. 3: Admiterea temporară în scopuri educaţionale, ştiinţifice sau de cercetare

(1)**Admiterea temporară a bunurilor culturale în temeiul articolului 3 alineatul (4) litera (c) din Regulamentul (UE) 2019/880 este permisă fără licenţă de import sau declaraţie a importatorului în următoarele scopuri:**

a)utilizarea exclusivă a bunurilor culturale de către şi sub responsabilitatea unor entităţi publice ştiinţifice, de învăţământ sau de formare profesională, în scopuri de învăţământ, formare profesională sau cercetare ştiinţifică;

b)transferarea, cu titlu de împrumut temporar, de către muzee şi instituţii similare din ţări terţe a unor bunuri culturale care aparţin propriilor colecţii permanente către un muzeu public sau o instituţie similară de pe teritoriul vamal al Uniunii, cu scopul ca aceasta din urmă să expună publicului bunurile culturale respective sau să le utilizeze în spectacole artistice;

c)digitalizarea, şi anume conservarea imaginilor sau a sunetelor acestora într-o formă adecvată transmisiei şi prelucrării computerizate, de către o entitate echipată corespunzător în acest scop şi sub responsabilitatea şi supravegherea unui muzeu public sau a unei instituţii similare;

d)restaurarea sau conservarea de către experţi profesionişti sub responsabilitatea unui muzeu public sau a unei instituţii similare, cu condiţia ca acest tratament sau această manipulare să nu depăşească ceea ce este necesar pentru a repara bunurile culturale, a le readuce în bună stare sau a le conserva în bună stare.

(2)În sensul alineatului (1), entitatea sau instituţia în cauză trebuie să ofere toate garanţiile considerate necesare pentru ca bunul cultural să fie returnat ţării terţe în aceeaşi stare şi pentru ca bunul cultural să poată fi descris sau marcat astfel încât să nu existe nicio îndoială, la momentul admiterii temporare, că bunul care este importat este acelaşi cu bunul care va fi reexportat la încheierea regimului.

(3)Fără a aduce atingere alineatelor (1) şi (2), statele membre pot acorda entităţilor sau instituţiilor private sau semiprivate de pe teritoriile lor o derogare în temeiul articolului 3 alineatul (4) litera (c) din Regulamentul (UE) 2019/880, în scopurile specificate la alineatul (1) de la prezentul articol, cu

condiţia ca acestea să ofere garanţiile necesare că bunul cultural va fi returnat ţării terţe în bună stare la încheierea regimului de admitere temporară.

(4)Pentru a beneficia de o derogare în temeiul alineatului (1), entităţile şi instituţiile publice, precum şi entităţile şi instituţiile private sau semiprivate autorizate trebuie să se înregistreze în sistemul ICG. Aceste informaţii trebuie să fie puse la dispoziţia autorităţilor vamale din Uniune prin intermediul sistemului ICG.

Art. 4: Trasabilitatea

Titularii bunurilor culturale scutite de cerinţele documentare prevăzute la articolul 3 alineatul (4) literele (b) şi (c) din Regulamentul (UE) 2019/880 trebuie să furnizeze o descriere generală standardizată a bunurilor în sistemul ICG înainte de a depune declaraţia vamală corespunzătoare.

Descrierea generală se completează în conformitate cu dicţionarul de date prevăzut în anexa I, într-o limbă oficială a statului membru în care urmează să fie importate bunurile.

Art. 5: Admiterea temporară a bunurilor culturale oferite spre vânzare la târgurile de artă comerciale

(1)**Pentru ca derogarea prevăzută la articolul 3 alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2019/880 să se aplice, târgul de artă comercial la care urmează să fie prezentate bunurile trebuie să îndeplinească toate condiţiile următoare:**

a)să fie un eveniment comercial cu durată limitată, altul decât o licitaţie publică, în care bunurile culturale sunt expuse în vederea unei posibile vânzări;

b)să fie accesibil publicului larg, indiferent dacă publicul respectiv are sau nu intenţia de a achiziţiona;

c)să i se facă publicitate anterior, prin intermediul unor mijloace de comunicare electronice sau convenţionale de largă circulaţie, cum ar fi ziarele, periodicele sau cataloagele de expoziţii.

(2)Pentru a beneficia de derogarea prevăzută la articolul 3 alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2019/880, un bun cultural trebuie să fie descris sau marcat astfel încât, în momentul admiterii temporare, să nu poată exista nicio îndoială că bunul care este importat este acelaşi cu bunul care va fi reexportat sau plasat sub un alt regim vamal menţionat la articolul 2 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2019/880 la încheierea regimului de admitere temporară.

(3)În sensul articolul 251 alineatul (1) a doua teză din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, perioada în care bunurile culturale pot rămâne sub regimul de admitere temporară trebuie să fie stabilită de autorităţile vamale, luând în considerare timpul necesar pentru desfăşurarea expoziţiei şi eliberarea unei licenţe de import, în cazul în care bunurile urmează să rămână pe teritoriul vamal al Uniunii după încheierea târgului de artă comercial.

(4)În conformitate cu articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/880, cererea de licenţă de import se depune la autoritatea competentă a statului membru în care bunul cultural a fost importat pentru prima dată şi plasat sub regimul de admitere temporară.

CAPITOLUL III:DISPOZIŢII DETALIATE PRIVIND LICENŢA DE IMPORT

Art. 6: Principii generale

(1)**Valabilitatea unei licenţe de import expiră în oricare dintre următoarele cazuri:**

a)bunul cultural este pus în liberă circulaţie;

b)licenţa de import a fost utilizată numai pentru a plasa bunul cultural sub unul sau mai multe dintre regimurile vamale menţionate la articolul 2 alineatul (3) litera (b) din Regulamentul (UE) 2019/880, iar bunul cultural este ulterior reexportat de pe teritoriul vamal al Uniunii.

(2)**Pentru fiecare bun cultural se eliberează o licenţă de import separată.**

Cu toate acestea, în cazul în care un transport este format din mai multe bunuri culturale, autoritatea competentă poate stabili dacă este oportun ca o licenţă de import unică să acopere unul sau mai multe bunuri culturale din transportul respectiv.

(3)Înainte de a elibera o licenţă de import, autoritatea competentă poate solicita ca bunurile culturale care urmează să fie importate să le fie puse la dispoziţie pentru un control fizic la biroul vamal sau în alte spaţii aflate sub jurisdicţia lor, unde bunurile sunt depozitate temporar. La libera alegere a autorităţii competente şi dacă acest lucru este considerat necesar, controlul fizic poate fi efectuat prin intermediul unei conexiuni video la distanţă.

(4)Orice costuri legate de o cerere de licenţă de import sunt suportate de solicitant.

(5)O autoritate competentă poate revoca o licenţă de import eliberată, în cazul în care condiţiile în care a fost acordată nu mai sunt îndeplinite. Decizia administrativă de revocare a licenţei de import, însoţită de o expunere de motive şi de informaţii privind procedura de contestare, se comunică titularului licenţei de import prin intermediul sistemului ICG. Revocarea unei licenţe de import trebuie să declanşeze o alertă în sistemul ICG, informând autorităţile vamale şi autorităţile competente din celelalte state membre.

(6)Utilizarea licenţelor de import nu trebuie să afecteze obligaţiile legate de formalităţile vamale de import sau documentele conexe.

Art. 7: Coerenţa licenţelor de import eliberate

(1)Titularul unui bun cultural pentru care a fost eliberată o licenţă de import înainte de exportul sau reexportul acestuia din Uniune poate face trimitere la licenţa respectivă în orice nouă cerere de import.

(2)Solicitantul trebuie să demonstreze că bunul cultural a fost exportat sau reexportat de pe teritoriul vamal al Uniunii şi că bunul cultural pentru care se solicită o licenţă de import este acelaşi cu cel care a făcut obiectul licenţei anterioare. Autoritatea competentă trebuie să verifice dacă aceste condiţii sunt îndeplinite şi să elibereze o nouă licenţă de import, pe baza elementelor licenţei anterioare, cu excepţia cazului în care, pe baza unor informaţii noi, are îndoieli întemeiate cu privire la exportul legal al bunului cultural din ţara de interes.

Art. 8: Lista documentelor justificative pentru dovedirea provenienţei legale în cadrul unei cereri de licenţă de import

(1)**Solicitantul trebuie să prezinte autorităţii competente elemente de probă care să ateste că bunul cultural în cauză a fost exportat din ţara de interes în conformitate cu actele cu putere de lege şi cu normele administrative ale acesteia, sau trebuie să facă dovada absenţei unor astfel de acte cu putere de lege şi norme administrative la momentul în care bunul cultural a fost scos de pe teritoriul său. În particular:**

a)cererea de licenţă de import trebuie să includă o declaraţie semnată prin care solicitantul îşi asumă în mod explicit responsabilitatea pentru veridicitatea tuturor declaraţiilor făcute în cadrul cererii şi declară că a dat dovadă de deplina diligenţă necesară pentru a se asigura că bunul cultural pe care intenţionează să îl importe a fost exportat legal din ţara de interes;

b)în cazul în care actele cu putere de lege şi normele administrative ale ţării de interes supun exportul de bunuri culturale de pe teritoriul său obligaţiei de a obţine o autorizaţie prealabilă, solicitantul trebuie să încarce în sistemul ICG copii ale certificatelor de export sau ale licenţelor de export relevante eliberate de autoritatea publică competentă din ţara de interes, certificând că exportul bunului cultural în cauză a fost autorizat în mod corespunzător de către aceasta;

c)cererea trebuie să fie însoţită de fotografii color ale obiectului, pe fond neutru, în conformitate cu specificaţiile prevăzute în anexa II;

d)**în sprijinul unei cereri de licenţă de import pot fi prezentate şi alte documente, enumerate mai jos, fără ca lista acestora să fie exhaustivă:**

(i)documente vamale furnizând elemente de probă privind mişcările anterioare ale bunului cultural;

(ii)facturi de vânzare;

(iii)documente de asigurări;

(iv)documente de transport;

(v)rapoarte privind starea bunului;

(vi)titluri de proprietate, inclusiv testamente notariale sau testamente olografe declarate valabile în

temeiul legislaţiei ţării în care au fost întocmite;

(vii)declaraţii sub jurământ ale exportatorului, ale vânzătorului sau ale unei alte părţi terţe, care au fost întocmite într-o ţară terţă şi sunt în conformitate cu legislaţia acesteia, atestând data la care bunul cultural a părăsit ţara terţă în care a fost creat sau descoperit, sau alte evenimente care să demonstreze provenienţa sa legală;

(viii)evaluări ale experţilor;

(ix)publicaţii ale muzeelor, cataloage de expoziţii; articole în periodice relevante;

(x)cataloage de licitaţii, reclame şi alte materiale comerciale promoţionale;

(xi)elemente de probă fotografice sau cinematografice care să demonstreze legalitatea exportului bunului cultural din ţara de interes sau care să permită determinarea momentului în care acesta se afla în ţara de interes sau în care a ieşit de pe teritoriul acesteia.

(2)Documentele şi alte evidenţe ale informaţiilor enumerate la alineatul (1) litera (d) trebuie să fie evaluate în mod liber de autoritatea competentă, luând în considerare circumstanţele şi riscul de comerţ ilicit perceput în fiecare caz.

(3)Autoritatea competentă poate cere solicitantului să încarce traduceri oficiale ale documentelor menţionate la alineatul (1) literele (b) şi (d), într-o limbă oficială a statului membru relevant.

Art. 9: Norme procedurale privind prelucrarea cererilor de licenţe de import

(1)În conformitate cu articolul 4 alineatul (6) din Regulamentul (UE) 2019/880, autoritatea competentă poate formula mai multe cereri de informaţii suplimentare în termenul de 21 de zile prevăzut în dispoziţia respectivă.

(2)Solicitantul trebuie să furnizeze informaţiile suplimentare solicitate în termen de 40 de zile, iar în cazul în care nu face acest lucru, cererea trebuie să fie respinsă. După ce solicitantul a transmis informaţiile solicitate, autoritatea competentă trebuie să le examineze şi să ia o decizie în termen de 90 de zile. Dacă autoritatea competentă a formulat mai multe cereri de informaţii, termenul de 90 de zile începe de la furnizarea ultimei informaţii de către solicitant.

(3)În cazul în care o cerere de licenţă de import este depusă într-un alt stat membru decât cel în care este stabilit solicitantul, sistemul ICG notifică autoritatea competentă a statului membru în care este stabilit solicitantul.

(4)În cazul în care autoritatea competentă care primeşte notificarea se află în posesia oricăror informaţii pe care le consideră relevante pentru prelucrarea cererii, ea trebuie să transmită aceste informaţii prin intermediul sistemului ICG autorităţii competente la care a fost depusă cererea de licenţă de import.

(5)În cazul în care cererea nu este prezentată autorităţii care are competenţa de a elibera licenţa de

import în temeiul articolului 4 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/880, autoritatea care a primit cererea trebuie să o transmită fără întârziere autorității competente corespunzătoare.

Art. 10: Controalele privind licenţele de import

(1)Atunci când efectuează controale vamale în conformitate cu articolele 46-49 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, biroul vamal la care se depune declaraţia vamală de import pentru bunurile culturale trebuie să se asigure că bunurile prezentate corespund celor descrise în licenţa de import şi că se face trimitere la licenţa respectivă în declaraţia vamală.

(2)În cazul în care bunurile culturale sunt plasate sub regimul de antrepozit vamal menţionat la articolul 240 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, numărul de clasificare tarifară a bunurilor din TARIC trebuie menţionat în declaraţia vamală.

(3)În cazul în care bunurile culturale sunt plasate sub regimul de zonă liberă, controalele menţionate la alineatul (1) trebuie să fie efectuate de biroul vamal competent la care se prezintă licenţa de import în conformitate cu articolul 245 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013. La momentul prezentării lor în vamă, titularul bunurilor trebuie să indice numărul de clasificare tarifară a acestora din TARIC.

CAPITOLUL IV:DISPOZIŢII DETALIATE PRIVIND DECLARAŢIA IMPORTATORULUI

Art. 11: Principii generale

(1)Declaraţiile importatorilor trebuie întocmite utilizând formularul prevăzut în acest scop în sistemul ICG, într-una dintre limbile oficiale ale statului membru în care bunul cultural urmează să fie importat şi prezentat autorităţilor vamale.

(2)Cu excepţia monedelor din categoria (e) din partea C a anexei la Regulamentul (UE) 2019/880, trebuie întocmită o declaraţie separată a importatorului pentru fiecare bun cultural care urmează să fie importat. O declaraţie a importatorului poate acoperi mai multe monede cu aceeaşi valoare nominală, compoziţie a materialelor şi origine, în conformitate cu specificaţiile prevăzute în anexa I la prezentul regulament.

(3)Pentru fiecare reimport ulterior al aceluiaşi bun cultural trebuie să se întocmească şi să se depună o declaraţie a importatorului, cu excepţia cazului în care se aplică o derogare prevăzută la articolul 3 alineatul (4) literele (a), (b) sau (c) din Regulamentul (UE) 2019/880.

Art. 12: Lista documentelor justificative pentru dovedirea provenienţei legale, care trebuie să se afle în posesia declarantului

(1)Declaraţia importatorului trebuie să includă o declaraţie semnată prin care importatorul îşi asumă

responsabilitatea şi declară în mod explicit că a dat dovadă de deplina diligenţă necesară pentru a se asigura că bunul cultural pe care intenţionează să îl importe a fost exportat legal din ţara de interes.

(2)Declaraţia importatorului trebuie să fie însoţită de informaţii standardizate - descriind bunul cultural în mod suficient de detaliat pentru a permite identificarea acestuia de către autorităţile vamale - inclusiv de fotografii color ale bunului cultural, pe un fond neutru, conform specificaţiilor prevăzute în anexa II.

(3)În cazul în care actele cu putere de lege şi normele administrative ale ţării de interes supun exportul de bunuri culturale de pe teritoriul său unei autorizaţii prealabile, importatorul trebuie să aibă în posesie documentele de autorizare relevante eliberate de autoritatea publică competentă din ţara de interes, certificând că exportul bunului cultural în cauză a fost autorizat în mod corespunzător de către aceasta. La cerere, această documentaţie trebuie să fie prezentată autorităţilor vamale.

(4)**Alte tipuri de documente pe care titularul bunurilor le-ar putea avea în posesie pentru a susţine, la cerere, declaraţia sa de import, pot fi următoarele, fără ca lista să fie exhaustivă:**

a)documente vamale furnizând elemente de probă privind mişcările anterioare ale bunului cultural;

b)facturi de vânzare;

c)documente de asigurări;

d)documente de transport;

e)rapoarte privind starea bunului;

f)titluri de proprietate, inclusiv testamente notariale sau testamente olografe declarate valabile în temeiul legislaţiei ţării în care au fost întocmite;

g)declaraţii sub jurământ ale exportatorului, ale vânzătorului sau ale unei alte părţi terţe, care au fost întocmite într-o ţară terţă şi sunt în conformitate cu legislaţia acesteia, atestând data la care bunul cultural a părăsit ţara terţă în care a fost creat sau descoperit, sau alte evenimente care să demonstreze provenienţa sa legală;

h)evaluări ale experţilor;

i)publicaţii ale muzeelor, cataloage de expoziţii; articole în periodice relevante;

j)cataloage de licitaţii, reclame şi alte materiale comerciale promoţionale;

k)elemente de probă fotografice sau cinematografice care să demonstreze legalitatea exportului bunului cultural din ţara de interes sau care să permită determinarea momentului în care acesta se afla în ţara de interes sau în care a ieşit de pe teritoriul acesteia.

(5)Documentele şi alte evidenţe ale informaţiilor enumerate la alineatul (4) trebuie să fie evaluate în mod liber, pe baza circumstanţelor şi luând în considerare riscul de comerţ ilicit perceput în fiecare caz.

(6)Autoritatea vamală poate cere titularului bunurilor să încarce traduceri oficiale ale documentelor menţionate la alineatele (3) şi (4), într-o limbă oficială a statului membru relevant.

Art. 13: Controalele privind declaraţiile de import

(1)Atunci când efectuează controale vamale în conformitate cu articolele 46-49 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, biroul vamal la care se depune declaraţia vamală de import pentru bunurile culturale trebuie să se asigure că bunurile declarate corespund celor descrise în declaraţia importatorului şi că se face o trimitere la declaraţia respectivă în declaraţia vamală.

(2)În cazul în care bunurile culturale sunt plasate sub regimul de antrepozit vamal, numărul de clasificare tarifară a bunurilor din TARIC trebuie menţionat în declaraţia vamală.

(3)În cazul în care bunurile culturale sunt plasate sub regimul de zonă liberă, controalele menţionate la alineatul (1) trebuie să fie efectuate de biroul vamal la care se prezintă declaraţia importatorului în conformitate cu articolul 245 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013. La momentul prezentării lor în vamă, titularul bunurilor trebuie să indice numărul de clasificare tarifară a acestora din TARIC.

CAPITOLUL V:DISPOZIŢII ŞI NORME DETALIATE PRIVIND SISTEMUL ELECTRONIC PENTRU IMPORTUL BUNURILOR CULTURALE

Art. 14: Implementarea ICG

Comisia:

(a)dezvoltă sistemul ICG ca modul independent al TRACES;

(b)asigură funcţionarea, întreţinerea, sprijinul şi orice actualizare sau dezvoltare necesară a sistemului ICG;

(c)are acces la toate datele, informaţiile şi documentele din sistemul ICG în scopul elaborării de rapoarte anuale şi al dezvoltării, funcţionării şi întreţinerii sistemului;

(d)asigură interconectarea dintre sistemul ICG şi sistemele vamale naţionale, prin intermediul Mediului aferent ghişeului unic al Uniunii pentru vămi.

Art. 15: Punctele de contact

(1)Statele membre şi Comisia desemnează puncte de contact cu scopul de a gestiona, coordona dezvoltarea, identifica priorităţile şi monitoriza funcţionarea corectă a sistemului ICG.

(2)Punctul de contact al Comisiei trebuie să menţină şi să actualizeze o listă a tuturor punctelor de contact şi să pună această listă la dispoziţia celorlalte puncte de contact.

Art. 16: Utilizarea numărului EORI

Titularii de bunuri culturale care solicită o licenţă de import sau depun o declaraţie a importatorului trebuie să utilizeze un număr EORI pentru a se identifica.

Art. 17: Licenţele de import electronice

(1)Cererile electronice de licenţe de import trebuie să fie completate în conformitate cu dicţionarul de date din anexa I şi trebuie să fie semnate de titularul bunurilor cu semnătura sa electronică.

(2)Licenţele electronice de import trebuie să fie semnate de funcţionarul responsabil cu autorizarea al autorităţii competente, cu semnătura sa electronică, sigilate cu un sigiliu electronic avansat sau calificat al autorităţii competente emitente şi apoi sigilate de sistemul ICG cu un sigiliu electronic avansat sau calificat.

(3)**Următoarele etape ale procesului de eliberare a unei licenţe de import electronice trebuie să fie marcate cu o marcă temporală electronică calificată:**

a)depunerea cererii de către titularul bunurilor;

b)orice fel de cerere adresată solicitantului de către autoritatea competentă, privind furnizarea unor informaţii lipsă sau a unor informaţii suplimentare în conformitate cu articolul 4 alineatul (6) din Regulamentul (UE) 2019/880;

c)orice transmitere de informaţii sau documente suplimentare de către solicitant, în urma unei cereri din partea autorităţii competente;

d)orice decizie luată cu privire la cerere de către autoritatea competentă;

e)expirarea unei perioade de 90 de zile de la primirea cererii complete, fără ca autoritatea competentă să fi luat o decizie.

Art. 18: Declaraţiile electronice ale importatorului

(1)Declaraţiile electronice ale importatorului se întocmesc utilizând sistemul ICG, în cel puţin una dintre limbile oficiale ale statului membru în care bunurile sunt plasate pentru prima dată sub unul dintre regimurile vamale menţionate la articolul 2 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2019/880. Acestea se completează în conformitate cu dicţionarul de date din anexa I.

(2)Declaraţiile electronice ale importatorului trebuie să fie semnate de titularul bunurilor cu semnătura sa electronică şi să fie sigilate de TRACES cu un sigiliu electronic avansat sau calificat.

Art. 19: Accesul la licenţele de import, la declaraţiile importatorilor şi la descrierile generale din sistemul ICG

(1)Fiecare titular al bunurilor trebuie să aibă acces, în sistemul ICG, la propriile licenţe de import, declaraţii ale importatorilor şi descrieri generale menţionate la articolul 4.

(2)Autorităţile vamale şi autorităţile competente trebuie să aibă acces la licenţele de import cu privire la care s-a luat o decizie, la declaraţiile importatorilor şi la descrierile generale menţionate la articolul 4.

(3)Fără a aduce atingere dreptului de acces al Comisiei în temeiul articolului 14 litera (c), autorităţile care nu au fost implicate în gestionarea, producerea sau transmiterea de date, informaţii sau documente în sistemul ICG, sau persoanele care nu au fost implicate în operaţiunile de import relevante nu au acces la aceste date, informaţii sau documente.

(4)Prin derogare de la alineatul (3), titularii bunurilor pot acorda acces la propriile licenţe de import, declaraţii ale importatorilor sau descrieri generale menţionate la articolul 4 unui titular ulterior al bunurilor, prin intermediul sistemului ICG.

Art. 20: Exercitarea în comun a competenţei de operator

(1)Comisia şi statele membre sunt considerate operatori de date pentru prelucrarea datelor personale necesare pentru instituirea, exploatarea şi întreţinerea sistemului ICG.

(2)**Comisia are următoarele responsabilităţi:**

a)determinarea şi implementarea mijloacelor tehnice în sistemul ICG pentru a informa persoanele vizate şi a le permite să-şi exercite drepturile;

b)asigurarea securităţii prelucrării datelor;

c)determinarea categoriilor propriului personal şi ale furnizorilor externi cărora li se poate acorda accesul la sistem;

d)notificarea şi comunicarea oricăror încălcări ale securităţii datelor cu caracter personal din cadrul sistemului ICG către Autoritatea Europeană pentru Protecţia Datelor, în temeiul articolului 34 din Regulamentul (UE) 2018/1725 şi, respectiv, către persoanele vizate, în temeiul articolului 35 din regulamentul menţionat;

e)asigurarea faptului că propriul personal şi furnizorii externi sunt instruiţi în mod adecvat pentru a-şi îndeplini sarcinile din cadrul sistemului ICG în conformitate cu Regulamentul (UE) 2018/1725.

(3)**Autorităţile vamale şi autorităţile competente ale statelor membre sunt responsabile pentru:**

a)**asigurarea faptului că drepturile persoanelor vizate sunt exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European şi al Consiliului ([11]) şi cu prezentul regulament;**

([11])Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European şi al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecţia persoanelor fizice în ceea ce priveşte prelucrarea datelor cu caracter personal şi privind libera circulaţie a acestor date şi de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecţia datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

b)asigurarea securităţii şi a confidenţialităţii datelor cu caracter personal în conformitate cu secţiunea 2 a capitolului IV din Regulamentul (UE) 2016/679;

c)desemnarea personalului şi a experţilor care urmează să aibă acces la sistemul ICG;

d)**asigurarea faptului că personalul şi experţii care accesează sistemul ICG sunt instruiţi în mod adecvat pentru a-şi îndeplini sarcinile în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/679 şi, după caz, cu Directiva (UE) 2016/680 al Parlamentului European şi al Consiliului ([12]).**

([12])Directiva (UE) 2016/680 a Parlamentului European şi a Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecţia persoanelor fizice referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal de către autorităţile competente în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a infracţiunilor sau al executării pedepselor şi privind libera circulaţie a acestor date şi de abrogare a Deciziei-cadru 2008/977/JAI a Consiliului (JO L 119, 4.5.2016, p. 89).

(4)Comisia şi statele membre încheie o înţelegere, sub forma unui acord, privind exercitarea în comun a competenţei de operator, în termen de cel mult trei ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament.

Art. 21: Actualizarea listelor birourilor vamale desemnate

Statele membre actualizează în permanenţă sistemul ICG cu listele birourilor vamale competente în ceea ce priveşte importul bunurilor culturale, în temeiul articolului 6 din Regulamentul (UE) 2019/880.

Art. 22: Disponibilitatea sistemelor electronice

(1)Comisia şi statele membre încheie acorduri operaţionale care stabilesc cerinţele practice legate de disponibilitatea şi funcţionarea sistemului ICG, precum şi de asigurarea continuităţii activităţii.

(2)**Sistemul ICG trebuie menţinut în permanenţă disponibil, cu excepţia cazurilor următoare:**
a)în cazuri specifice legate de utilizarea sistemului electronic, stabilite în acordurile menţionate la alineatul (1) sau la nivel naţional, în absenţa acordurilor respective;
b)în caz de forţă majoră.

Art. 23: Măsuri de contingenţă

(1)Punctele de contact pentru sistemul ICG trebuie să menţină un registru public online conţinând un model electronic inscripţionabil pentru toate documentele care pot fi emise în cadrul sistemului ICG.

(2)În cazul în care sistemul ICG sau una dintre funcţionalităţile sale este indisponibilă timp de peste opt ore, utilizatorii pot utiliza modelul electronic inscripţionabil menţionat la alineatul (1).

(3)Statele membre stabilesc propriile măsuri operaţionale naţionale pentru depunerea declaraţiilor importatorilor şi prelucrarea cererilor de licenţe de import în cursul oricărei perioade de indisponibilitate a sistemului ICG.

(4)Odată ce sistemul ICG sau funcţionalitatea indisponibilă devine din nou disponibilă, operatorii trebuie să utilizeze documentele create în conformitate cu alineatul (2) pentru a înregistra aceleaşi

informaţii în sistem.

Art. 24: Securitatea sistemului ICG

(1)Atunci când dezvoltă, întreţin şi utilizează sistemul ICG, statele membre şi Comisia stabilesc şi menţin dispoziţii de securitate adecvate pentru funcţionarea efectivă, fiabilă şi securizată a sistemului. Acestea se asigură, de asemenea, că sunt instituite măsuri pentru verificarea sursei datelor şi pentru protecţia datelor împotriva riscului de acces neautorizat, pierdere, modificare sau distrugere.

(2)Fiecare introducere, modificare şi ştergere a datelor trebuie înregistrată însoţită de informaţii care să specifice motivul şi ora exactă a prelucrării şi să identifice persoana care a efectuat prelucrarea.

(3)Statele membre se informează reciproc, informează Comisia şi, dacă este cazul, informează operatorul economic în cauză cu privire la toate încălcările efective sau suspectate ale securităţii sistemului ICG.

CAPITOLUL VI:DISPOZIŢII FINALE

Art. 25: Intrare în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Se aplică de la data menţionată la articolul 16 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (UE) 2019/880.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale şi se aplică direct în toate statele membre.

-****-

Adoptat la Bruxelles, 24 iunie 2021.

Pentru Comisie

Preşedintele

Ursula VON DER LEYEN

ANEXA I:Dicţionar de date şi specificaţii pentru întocmirea descrierilor generale, a licenţelor de import şi a declaraţiilor importatorilor

Rubricile specificate în prezenta secţiune constituie dicţionarul de date pentru completarea descrierii generale menţionate la articolul 4, a licenţei de import menţionate în capitolul III şi a declaraţiei importatorului menţionate în capitolul IV.

Cu excepţia cazului în care se prevede sau se specifică altfel în legislaţia Uniunii, toate rubricile şi

casetele se aplică descrierilor generale, licenţelor de import şi declaraţiilor importatorilor în format electronic.

Toate casetele sunt obligatorii, cu excepţia celor marcate cu un asterisc (*).

Casetă	Descriere
PARTEA I Titularul bunurilor culturale	
	Tipul documentului
	Alegeţi tipul documentului: descriere generală, licenţă de import, declaraţie a importatorului
I.1	Numărul de referinţă
	Acesta este codul alfanumeric unic atribuit documentului de sistemul ICG.
I.2	Starea
	Aceasta este starea documentului în sistemul ICG.
I.3	Codul QR
	Acesta este eticheta optică unică citibilă automat, atribuită de sistemul ICG, care este legată printr-un hyperlink de versiunea electronică a documentului.
I.4	Referinţă naţională (*)
	Autoritatea competentă poate utiliza această casetă pentru a indica codul alfanumeric naţional unic atribuit documentului.
I.5	Referinţă locală (*)
	Titularul bunului poate utiliza această casetă pentru a indica codul alfanumeric naţional unic atribuit documentului.
I.6	Ţara de import şi autoritatea competentă sau biroul vamal
	Selectaţi statul membru de import, adică statul membru în care bunul cultural urmează să fie importat pentru prima dată, iar Pentru o licenţă de import: Selectaţi autoritatea competentă corespunzătoare din statul membru de import.

	Pentru declaraţia importatorului: Selectaţi biroul vamal.
I.7	Derogări (*)
	Numai pentru declaraţia importatorului Utilizaţi această casetă în cazul în care bunurile culturale fac obiectul următoarei derogări: - Import (regim de admitere temporară) pentru un târg de artă comercial
I.8	Destinaţie
	Numai pentru declaraţia importatorului Selectaţi statul membru în care bunurile culturale urmează să fie admise temporar atunci când se aplică derogarea. Indicaţi numele târgului de artă şi adresa locului de desfăşurare a târgului.
I.9	Durata regimului de admitere temporară acordat (*)
	Numai pentru declaraţia importatorului. Această casetă este completată automat de sistemul ICG pe baza regimului de admitere temporară acordat de autorităţile vamale în sistemele vamale naţionale.
I.10	Linkuri către alte documente (*)
	Această casetă poate fi completată automat de sistemul ICG pe baza altor documente legate printr-un link de acesta (de ex. bunuri culturale care fac obiectul unei licenţe de import, importate în Uniune cu o declaraţie a importatorului, în temeiul unei derogări referitoare la un târg de artă comercial, şi care urmează să fie supuse unei proceduri de acordare a licenţei numai într-o etapă ulterioară).
I.11	Ţara de interes
	Indicaţi ţara de interes, astfel cum este definită la articolul 1 alineatul (3). Indicaţi, de asemenea, dacă: (a) aceasta este ţara în care bunul cultural a fost creat şi/sau descoperit; sau, (b) în cazul în care ţara în care bunul cultural a fost creat şi/sau descoperit nu este cunoscută sau este cunoscută, dar bunul cultural a fost exportat din ţara respectivă înainte de 24 aprilie 1972, dacă aceasta este ultima ţară în care bunul cultural s-a aflat în mod legal timp de peste cinci ani înainte de expedierea sa în Uniune.

I.12	Categoria obiectului
	Indicaţi categoria bunului cultural în conformitate cu partea B sau C din anexa la Regulamentul (UE) 2019/880.
Descrierea bunului cultural (secţiune)	
	Această secţiune include rubricile I.13-I.16. Pentru licenţa de import: Această secţiune trebuie repetată şi completată separat pentru fiecare articol dintr-un transport. Pentru declaraţia importatorului: Fiecare declaraţie a importatorului trebuie să conţină o singură secţiune pentru descrierea bunului cultural. Cu excepţia monedelor din categoria (e) din partea C a anexei la Regulamentul (UE) 2019/880 care au aceeaşi valoare nominală, compoziţie a materialelor şi origine, atunci când un transport constă din mai multe bunuri culturale, trebuie întocmite declaraţii separate ale importatorului pentru fiecare bun cultural.
I.13	ID-ul unic al bunului cultural
	Acesta este codul alfanumeric unic atribuit de sistemul ICG fiecărui bun cultural în parte.
I.14	Codul TARIC
	Indicaţi codul de clasificare TARIC corespunzător pentru bunul cultural importat.
I.15	Descrierea bunului cultural
	Indicaţi următoarele informaţii despre bunul cultural: - Tipul de bun cultural: indicaţi tipul, de exemplu sculptură, pictură, carte etc. - Materiale: indicaţi materialele utilizate pentru realizarea bunului cultural. - Tehnică (tehnici): indicaţi tehnica (tehnicile) utilizată (utilizate) pentru realizarea bunului cultural. - Titlul bunului cultural: indicaţi titlul sau numele sub care este cunoscut bunul cultural (dacă este cunoscut). - Subiect: indicaţi subiectul/genul/tema bunului cultural. - Datare: În cazul în care nu se cunoaşte o dată precisă pentru categoriile enumerate în partea B din anexa la Regulamentul (UE) 2019/880, indicaţi secolul şi partea de secol (primul sfert,

	prima jumătate) sau mileniul. - Pentru bunurile culturale din categoria antichităţi, enumerate în partea C din anexa la Regulamentul (UE) 2019/880, pentru care nu este suficient să se indice secolul, specificaţi un an, chiar dacă este aproximativ (de exemplu, în jur de 1790, aproximativ 1660). - În cazul ansamblurilor (arhive şi biblioteci), a se indica datele extreme. - În cazul bunurilor culturale de interes paleontologic, indicaţi era geologică (dacă se cunoaşte). - Creator: indicaţi creatorul bunului cultural. Dacă nu se cunoaşte creatorul, indicaţi "Necunoscut". - Originea: indicaţi originea istorică a bunului cultural, de exemplu pentru o statuie mesopotamiană, s-ar putea marca "Babilon, Imperiul Ahemenid". - Descriere: o scurtă descriere a bunului cultural, inclusiv orice informaţii suplimentare. - Valoarea în vamă: pentru licenţele de import şi declaraţiile importatorului, indicaţi valoarea bunului cultural în scopuri vamale.
I.16	Fotografii şi dimensiuni
	Furnizaţi fotografii ale bunului cultural din următoarele unghiuri: - din semiprofil, după caz (obiecte tridimensionale); - din faţă; - din partea stângă, după caz (obiecte tridimensionale); - din partea dreaptă, după caz (obiecte tridimensionale); - din spate; - de sus, după caz (obiecte tridimensionale); - de jos, după caz (obiecte tridimensionale). Pentru bunurile culturale care prezintă elemente distinctive, furnizaţi o fotografie a elementului distinctiv şi un text descriptiv. Pentru bunurile culturale care prezintă marcaje, furnizaţi o fotografie şi un text descriptiv al marcajului. Pentru bunurile culturale care prezintă inscripţii, furnizaţi o fotografie a inscripţiei şi textul inscripţiei în limba sa originală, precum şi o traducere a acesteia, dacă este posibil. Dimensiuni:

	Indicaţi greutatea, forma şi dimensiunile bunului cultural. În cazul monedelor, indicaţi şi numărul de bucăţi care pot face obiectul unei declaraţii unice a importatorului.
I.17	Documente justificative (*)
	Utilizaţi această casetă pentru a încărca documente justificative în sistemul ICG.
I.18	Titularul bunurilor culturale
	Indicaţi numele şi adresa, ţara, codul de ţară ISO alfa-2 şi numărul EORI al titularului bunurilor.
I.19	Proprietarul bunurilor culturale (*)
	Indicaţi numele şi adresa, ţara şi codul de ţară ISO alfa-2 al proprietarul bunurilor culturale.
I.20	Declaraţia titularului bunului cultural
	Pentru licenţa de import şi declaraţia importatorului. "Declar, prin prezenta, sub pedeapsa legii, că toate informaţiile furnizate sunt corecte, complete şi veridice şi că, după cunoştinţele mele, bunul cultural pe care intenţionez să îl import în Uniunea Europeană a fost exportat în conformitate cu legile şi normele administrative din < ţara de interes, astfel cum se indică în caseta I.11 >". Pentru declaraţia importatorului: Indicaţi dacă ţara de interes solicită o licenţă, o autorizaţie sau un alt tip de permis pentru exportul legal al bunului cultural în cauză de pe teritoriul său şi, în caz afirmativ, indicaţi dacă un astfel de document se află în posesia dumneavoastră. Pentru licenţa de import: Indicaţi dacă ţara de interes solicită o licenţă, o autorizaţie sau un alt tip de permis pentru exportul legal al bunului cultural în cauză de pe teritoriul său şi, în caz afirmativ, încărcaţi documentul în cauză. Declaraţia trebuie să fie semnată cu semnătura electronică a titularului bunurilor, să poarte o marcă temporală şi să fie sigilată electronic cu un sigiliu electronic avansat sau calificat al sistemului ICG.
I.21	Răspunsul la cererea (cererile) de informaţii (*)
	Numai pentru licenţa de import, obligatoriu în cazul în care autoritatea competentă solicită informaţii suplimentare în caseta II.1.

	Indicaţi ce informaţii au fost furnizate ca răspuns la o cerere de informaţii suplimentare din partea autorităţii competente. După completarea acestei casete, licenţa trebuie să fie semnată din nou.
PARTEA II Autoritatea competentă	
II.1	Solicitare de informaţii suplimentare (*)
	Numai pentru licenţa de import. Această casetă poate fi utilizată de autoritatea competentă pentru a cere informaţii suplimentare din partea solicitantului-titularului bunurilor.
II.2	Decizia privind o cerere de licenţă de import
	Numai pentru licenţa de import. Indicaţi dacă licenţa de import este sau nu acordată. Dacă cererea de licenţă de import este respinsă, indicaţi motivele respingerii, astfel cum se prevede la articolul 4 alineatul (7) din Regulamentul (UE) 2019/880.
II.3	Semnătura electronică şi sigiliul electronic
	Numai pentru licenţa de import. Semnătura electronică a funcţionarului responsabil cu autorizarea al autorităţii competente selectate în caseta I.6. Sigiliul electronic avansat sau calificat al autorităţii competente selectate în caseta I.6. Sigiliul electronic avansat sau calificat al sistemului ICG. Marcă temporală electronică

NOTE EXPLICATIVE

1.	La verificarea provenienţei unui bun cultural, trebuie luat în considerare aspectul comportamentului diligent corespunzător al solicitantului, şi anume măsura în care solicitantul a dat dovadă de grija şi atenţia necesare cu ocazia achiziţionării obiectelor. Pe lângă disponibilitatea unei certificări sau a unei documentaţii adecvate, alte aspecte care trebuie luate în considerare sunt natura părţilor la o tranzacţie, preţul plătit sau declarat, riscul asociat ţării de export sau categoriei specifice de bunuri, precum şi măsura în care solicitantul a consultat vreun

	registru accesibil de bunuri culturale furate şi orice alte informaţii relevante pe care le-ar fi putut obţine în mod rezonabil, sau dacă a luat orice altă măsură pe care ar fi luat-o o persoană rezonabilă în circumstanţele cazului.

2.	Evaluările experţilor, sub forma unei determinări justificate a provenienţei de către un expert recunoscut şi independent, cum ar fi o persoană afiliată la o universitate sau la o instituţie de cercetare, un consultant în cadrul procedurilor judiciare sau aprobat printr-o procedură judiciară, sau un expert autorizat şi recunoscut, pot fi considerate elemente de probă satisfăcătoare ale originii sau istoricului bunului cultural, cu condiţia să nu existe niciun fel de conflict de interese perceput. O declaraţie sub jurământ sau o declaraţie similară făcută de părţi terţe, cum ar fi exportatorul sau vânzătorul, în temeiul legislaţiei unei ţări terţe, poate fi luată în considerare cu condiţia să fie coroborată cu alte mijloace de probă, iar subsemnatul să fi luat cunoştinţă de consecinţele unei declaraţii false. În orice caz, autorităţile competente trebuie să aprecieze în mod liber şi să aplice propriul raţionament în evaluarea elementelor de probă prezentate, în funcţie de circumstanţele specifice şi de riscul de comerţ ilicit perceput în fiecare caz.

ANEXA II:Model de licenţă de import şi de declaraţie a importatorului

Notă: Succesiunea casetelor din model, precum şi mărimea şi forma lor sunt indicative.

LICENŢĂ DE IMPORT PENTRU BUNURI CULTURALE			
I.1 Nr. de referinţă		I.2 Starea	I.3 Codul QR
I.4 Referinţa naţională			
I.5 Referinţa locală			
I.6 Ţara de import şi autoritatea competentă			
I.10 Linkuri către alte documente		I.11 Ţara de interes	
DESCRIEREA BUNULUI CULTURAL			
I.12 Categoria bunului cultural în conformitate cu partea B din anexa la Regulamentul (UE) 2 019/880:			
|_| categoria (c)		|_| categoria (d)	
I.13 ID-ul unic al bunului cultural:		I.14 Codul TARIC:	

I.15 Descrierea bunului (bunurilor) cultural(e)	
Tipul de bun cultural:	
Materiale:	
Tehnică (tehnici):	
Titlul bunului cultural:	
Subiectul:	
Datarea:	
Creator:	
Origine:	
Descriere:	
Valoarea în vamă:	

I.16 Fotografii şi dimensiuni	
Fotografie (din semiprofil)	Dimensiuni (trebuie să corespundă fotografiilor)
Fotografie (din faţă)	
Fotografie (din stânga)	
Fotografie (din dreapta)	
Fotografie (din spate)	
Fotografie (de sus)	
Fotografie (de jos)	
Fotografie (fotografii) (suplimentare)	Dimensiuni (trebuie să corespundă fotografiilor)
Fotografie (fotografii) (marcaje)	Tipul marcajului:

Fotografie (fotografii) (elemente distinctive)	Tipul de element distinctiv:
	Descriere:
Fotografie (fotografii) (inscripţii)	Textul original:
	Textul tradus:
I.17 Documente justificative:	
I.18 Titularul bunurilor culturale: Nume Strada şi numărul Oraşul Codul poştal Ţara Numărul EORI	I.19 Proprietarul bunurilor culturale: Nume Strada şi numărul Oraşul Codul poştal Ţara
I.20 Declaraţie: Declar, prin prezenta, sub pedeapsa legii, că toate informaţiile furnizate sunt corecte, complete şi veridice şi că, după cunoştinţele mele, bunul cultural pe care intenţionez să îl import în Uniunea Europeană a fost exportat în conformitate cu legile şi normele administrative din … |_| care nu solicită o licenţă/un certificat/un permis de export |_| care solicită o licenţă/un certificat/un permis de export, pe care am încărcat-o/l-am încărcat în sistemul ICG pe care nu am încărcat-o/l-am încărcat în sistemul ICG	Semnătura electronică a titularului bunurilor Sigiliul electronic avansat sau calificat al sistemului ICG Data (marca temporală)
I.21 Răspunsul la cererea (cererile) de informaţii (*)	
PARTEA II Autoritatea competentă	

II.1 Cerere de informaţii suplimentare
II.2 Decizie privind cererea de licenţă de import
II.3 Semnătura electronică şi sigiliul electronic Semnătura electronică a funcţionarului responsabil cu autorizarea al autorităţii competente selectate în caseta I.6. Sigiliul electronic avansat sau calificat al autorităţii competente selectate în caseta I.6. Sigiliul electronic avansat sau calificat al sistemului ICG.

DECLARAŢIE A IMPORTATORULUI PENTRU BUNURI CULTURALE			
I.1 Nr. de referinţă		I.2 Starea:	I.3 Codul QR
I.4 Referinţa naţională			
I.5 Referinţa locală			
I.6 Ţara de import şi autoritatea competentă			
I.7 Derogări: |_| Târg de artă comercial		I.8 Destinaţie:	
I.9 Durata regimului de admitere temporară acordat:			
I.10 Linkuri către alte documente:		I.11 Ţara de interes	
DESCRIEREA BUNULUI CULTURAL			
I.12 Categoria bunului cultural în conformitate cu Regulamentul (UE) 2019/880:			
|_| Categorii partea B		|_| Categorii partea C	
I.13 ID-ul unic al bunului cultural:		I.14 Codul TARIC:	
I.15 Descrierea bunului (bunurilor) cultural(e)			
Tipul de bun cultural:			
Materiale:			

Tehnică (tehnici):	
Titlul bunului cultural:	
Subiect:	
Datare:	
Creator:	
Originea:	
Descriere:	
Valoarea în vamă:	

I.16 Fotografii şi dimensiuni	
Fotografie (din semiprofil)	Dimensiuni (trebuie să corespundă fotografiilor)
Fotografie (din faţă)	
Fotografie (din stânga)	
Fotografie (din dreapta)	
Fotografie (din spate)	
Fotografie (de sus)	
Fotografie (de jos)	
Fotografie (fotografii) (suplimentare)	Dimensiuni (trebuie să corespundă fotografiilor)
Fotografie (fotografii) (marcaje)	Tipul marcajului:
Fotografie (fotografii) (elemente distinctive)	Tipul de element distinctiv:
	Descriere:

Fotografie (fotografii) (inscripţii)	Textul original:
	Textul tradus:
I.17 Documente justificative:	
I.18 Titularul bunurilor culturale: Nume Strada şi numărul Oraşul Codul poştal Ţara Numărul EORI	I.19 Proprietarul bunurilor culturale: Nume Strada şi numărul Oraşul Codul poştal Ţara
I.20 Declaraţie: Declar, prin prezenta, sub pedeapsa legii, că toate informaţiile furnizate sunt corecte, complete şi veridice şi că, după cunoştinţele mele, bunul cultural pe care intenţionez să îl import în Uniunea Europeană a fost exportat în conformitate cu legile şi normele administrative din… |_| care nu solicită o licenţă/un certificat/un permis de export |_| care solicită o licenţă/un certificat/un permis de export, pe care o/îl am în posesia mea.	Semnătura electronică a titularului bunurilor Sigiliul electronic avansat sau calificat al sistemului ICG Data (marca temporală)

Publicat în Jurnalul Oficial cu numărul 234L din data de 2 iulie 2021